

af den personlige Kommuneskat (jfr. § 12). Uden Kommunalbestyrelsens Samtykke kan der ikke noget Aar paalignes et større Beløb — heri ikke medregnet Udgifterne til de ved Synsforretningen krævede Arbejder samt Forrentning og Afdrag af Laan —, end hvad Gennemsnittet af Ligningsbeløbet med det nævnte Fradrag har udgjort i de 4 forud for Bestyrelsens Funktionstid nærmest liggende Aar med Tillæg af en Femtedel. Har der ikke været foretaget Ligning i denne Periode, maa Ligningsbeløbet med nævnte Fradrag ikke i noget Aar uden Kommunalbestyrelsens Samtykke overskride $\frac{1}{10}$ pCt. af den skattepligtige Indkomst, saaledes som denne er fastsat ved Ligning af Indkomstskat til Staten for det paagældende Skatteaar. Formener Kommunalbestyrelsen i Modsætning til det af Overtilsynet stadfæstede Overslag, at Udgifterne til et ved Synsforretning paakrævet Arbejde bør afholdes ved Laan eller ved Forbrug af Kirkens Formue, kan den gennem Overtilsynet indanke dette Spørgsmaal for Ministeriet, der afgør Sagen.

For at Kirker, der efter Tiendens Afløsning er overgaaet til Selveje, kan erholde Bidrag gennem Ligning paa Menigheden, udkræves Ministeriets Samtykke efter Bestyrelsens og Overtilsynets Indstilling. Saadant Samtykke kan, naar det har vist sig, at den af Kirketiendens Afløsningssum til Kirken henlagte Kapital er utilstrækkelig til Opfyldelse af Kirkens Forpligtelser, efter Omstændighederne gives for et vist Aaremaal. Ministeriet fastsætter Bidragets Størrelse, der dog intet Aar uden Kommunalbestyrelsens Samtykke maa overskride $\frac{1}{10}$ pCt. af den skattepligtige Indkomst i Kommunen, saaledes som denne er fastsat ved Ligning af Indkomstskat til Staten for det paagældende Skatteaar.

§ 14.

I København og paa Frederiksberg foretages Ligningen under eet paa alle Sogne og Sognedistrikter.

I Købstæder, der bestaar af flere Sogne eller Sognedistrikter, kan Ministeriet med Kommunalbestyrelsens Samtykke og efter indhentet Erklæring fra Kirkernes Bestyrelse bestemme, at samme Regel skal gælde.

Ligning af Tilskud til en selvejende Distriktskirke paa Landet foretages alene paa Distriktets Beboere, medmindre der fra Distriktet ydes eller før Tiendeafløsningen har været ydet Tiende til Sognekirken, i hvilket Tilfælde Ligningen foretages paa hele Sognet. Naar Sognekirken er selvejende, kan det ved en af Bestyrelserne indgaaet og af Ministeriet stadfæstet Overenskomst bestemmes, at et Tilskud fra Sognekirken skal træde i Stedet for Ligningen paa de til Sognekirken henviste Beboere.

Saafernt Tilskud til en Distriktskirke alene lignedes paa Distriktets Beboere, lignedes ogsaa mulige Tilskud til Sognekirken alene paa Beboerne af den til Sognekirken henviste Del af Sognet.

Skal Ligning foregaa til en Kirke, til hvis Benyttelse Beboere af Distrikter af forskellige Kommuner er henviste, fastsætter Ministeriet efter Indstilling fra Bestyrelsen og indhentet Erklæring fra de vedkommende Kommunalbestyrelser, i hvilket Forhold Ligningsbeløbet skal fordeles.

Hører der til en Købstad et Landdistrikt eller et Landsogn, der har Kirke sammen med Købstaden, og dette ikke i Henhold til særlige Regler er fritaget for Deltagelse i Købstadkirkens Udgifter, fordeles Ligningsbeløbet efter samme Forhold og paa samme Maade som Købstadens og Landdistriktets fælles kommunale Udgifter. Haves ikke saadanne, fastsætter Ministeriet Forholdet efter foranstaaende Regel.